
Lidija Čehulić Vukadinović (1966 – 2017)

LIDIJA KOS-STANIŠIĆ

Nakon duge i teške bolesti, 29. studenog 2017. napustila nas je Lidija Čehulić Vukadinović. Bila je to neočekivana vijest koja je teško pogodila studente i djelatnike Fakulteta političkih znanosti. Rijetki su bili oni koji su znali za njenu višegodišnju borbu s teškom bolesti. Redovito je dolazila na fakultet, održavala predavanja, prisustvovala sjednicama Fakultetskog vijeća, sastancima Odsjeka za međunarodne odnose i sigurnosne studije. Često i rado je nastupala u medijima, povezujući akademsko znanje s potrebom društvenog djelovanja. Aktivno je sudjelovala na međunarodnim konferencijama u zemlji i inozemstvu. I dok je njeno djelovanje bilo javno, borba za vlastiti život bila je privatna, u krugu obitelji i bliskih prijatelja.

Tijekom posljednjih godina Fakultet političkih znanosti bio je suočen sa smrću istaknutih umirovljenih profesora Dušana Bilandžića, Jovana Mirića, Ante Pažanina i Ivana Prpića. I nitko nije očekivao da će nas tako brzo napustiti naša Lidija. Napustila nas je kolegica koju smo samo prije nekoliko dana vidjeli nasmiješenu i vedru na fakultetu te razmijenili riječi u prolazu.

Kako napisati *in memoriam* imenjakinji i vršnjakinji? Upoznale smo se u lipnju 1997. u Dubrovniku. Bile smo polaznice seminara o regionalnoj sigurnosti i suradnji u Jugoistočnoj Europi koji se održavao u Interuniverzitetskom centru. Moju pažnju odmah je privukla plavooka, elokventna imenjakinja koja je zračila optimizmom. Nismo slutile da će se od tog seminara naši putovi ispreplesti te da ćemo surađivati sljedećih 20 godina.

Lidija Čehulić Vukadinović rođena je 25. kolovoza 1966. u Zagrebu. Nakon osnovne škole i gimnazije završene u Zagrebu, 1985. upisala je studij politologije na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu gdje je 1989. godine diplomirala s prosječnom ocjenom 4,7. Obrazovanje je nastavila na istom fakultetu, gdje je 1999. završila poslijediplomski znanstveni studij Međunarodni odnosi (prosječna ocjena 5,0) obranom rada "Clintonova vanjskopolitička strategija". Obranom diser-

tacije “Američka politika i transatlantski odnosi nakon hladnog rata” 2003. stekla je akademski stupanj doktora društvenih znanosti u polju politologije.

Na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu radila je od 2000. godine. Prvo kao znanstvena novakinja na projektu “Hrvatska u međunarodnoj zajednici”, zatim kao asistentica, docentica i izvanredna profesorica. Izvodila je nastavu na kolegijima *Međunarodni politički odnosi*, *Euroatlantske integracije*, *Međunarodne organizacije* i *Međunarodni odnosi od hladnog rata do globalnog poretka* te na doktorskom studiju *Zajednička vanjska i sigurnosna politika EU*. Bila je voditeljica poslijediplomskog specijalističkog studija *Vanjska politika i diplomacija*. Uz odobrenje Vijeća Fakulteta političkih znanosti izvodila je nastavu i na Fakultetu političkih nauka u Podgorici te Univerzitetu Donja Gorica u Crnoj Gori.

Bila je izuzetno aktivna u strukovnim udruženjima kao jedna od osnivačica Atlantskog vijeća Republike Hrvatske, Centra za međunarodne studije i Hrvatske udruge za međunarodne studije (HUMS), te članica upravnog vijeća Instituta za međunarodni mir i Austrijskog instituta za europske studije (AIES) iz Beča. Osim se isticala njena aktivnost vezana za Međunarodnu ljetnu školu na Šipanu, čija je bila direktorica od 2003., a ujedno i glavna urednica zbornika radova *Godišnjak Šipan* na engleskom jeziku.

Bila je autorica brojnih knjiga i članaka vezanih uz euroatlantizam, eurointegracije i vanjsku politiku SAD-a (<https://bib.irb.hr/lista-radova?autor=229361>), čime je dala značajan doprinos grani međunarodnih odnosa i nacionalne sigurnosti. Lidijin znanstveni opus bio je ispitna literatura ne samo na našem fakultetu već i u regiji. Studijski se usavršavala u inozemstvu, a predavala je i na američkim sveučilištima (Florida State University i St. Edwards University) te izlagala na brojnim znanstvenim i stručnim konferencijama.

Lidija je bila vrlo pristupačna i topla prema studentima. Voljela ih je i oni su nju voljeli. Vodila ih je na međunarodne škole, seminare i posjete institucijama. Uvijek je bilo znatno više studenata koji su željeli da im bude mentorica diplomskog rada nego što je propisano, a Lidija ih je mimo određene kvote sve prihvaćala. Nakon njene prerane smrti bivši i sadašnji studenti na društvenim mrežama izražavali su veliku tugu i s nostalgijom se prisjećali njenih životnih izjava kao što je: “Nema ljubavi u međunarodnim odnosima”.

Smrću Lidije Čehulić Vukadinović Fakultet političkih znanosti ostao je bez komadića sebe.

Jer “nijedan čovjek nije otok, sasvim sam za sebe; svaki je čovjek dio kontinenta, dio Zemlje; ako more odnese grudu zemlje – Evrope je manje, kao da je odnijelo kakav rt, posjed tvog prijatelja ili tvoj vlastiti, smrt svakog čovjeka smanjuje mene, jer sam obuhvaćen u čovječanstvu. I zato nikad ne pitaj kome zvono zvoni; Tebi zvoni.” (John Donne)